प्रयोगं सर्व्वं विचार्य्य सोमद्रव्यक्रीतेन व्रीह्यङ्कुरादिना तन्त्रं सौत्रामणि-यज्ञविस्तारम् ऊर्णासूत्रेणेव वयन्ति निष्पादयन्ति। यथा लोके केचिदविपालकाः ऊर्णासूत्रेण कम्बलं वयन्ति। एवमेतेऽप्यृत्विजः सोमक्रीतद्रव्यादिना यज्ञाख्यं दीर्घतन्तुरूपं वयन्ति। आश्विनासरस्वत्याद्या देवता इन्द्रस्य स्वरूपभूतमिमं यज्ञम् ओषधिसदृशैः पश्वङ्गैः भिषज्यन् चिकित्सन्ते॥

अथ द्वितीयामाह। "तदस्य रूपमस्तृतꣳ शचीभिः। तिस्रो दधुर्देवताः सꣳरराणाः। लोमानि शष्पैर्बहुधा न तोकमभिः। त्वगस्य मांसमभवन्न लाजाः" इति। द्वावश्विनावेका सरस्वतीत्येतास्तिस्रो देवताः शचीभिः स्वकीयशक्तिभिः अस्येन्द्रस्य तद्यज्ञात्मकं रूपम् अस्तृतं विनाशरहितं यथा भवति तथा दधुः सम्पादयामासुः। कीदृश्यो देवताः संरराणाः सम्भूय परस्परं रममाणाः। तोकशब्देन अङ्कुरिता व्रीहय उच्यन्ते, तदङ्कुररूपं बालतृणं शष्पशब्देनोच्यते, नकार उपमार्थः। तोकाभिः शष्पैः बहुधा लोमानीव निष्पादितवत्यः अङ्कुरप्ररोहाधारभूता बीजविशेषा लाजाशब्देनोच्यन्ते। ते च लाजा अस्य यज्ञरूपस्येन्द्रस्य त्वगिव मांसमिवाभवन्॥

तृतीयामाह। "तदश्विना भिषजा रुद्रवर्त्तनी। सरस्वती वयति पेशो अन्तरः [१]। अस्थि मज्जानं मासरैः। कारोत्तरेण दधतो गवां त्वचि" इति। रुद्रस्येव वर्त्तनिः मार्गो ययोरश्विनोः तौ रुद्रवर्त्तनी, यथा रुद्रः क्रूरो देवो हिंसितुं समर्थः, एवमेतावश्विनौ व्याधिं नाशयितुं समर्थावित्यर्थः।